

kan samarbejde i betydelig større udstrækning end det, man gør, f.eks. lærersamarbejde, fælles uddannelsesplaner, fælles vejledningscentre osv. Derfor er det jo helt på sin plads, at vi er i den situation, at vi netop har stk. 2 i lovforslaget, som giver undervisningsministeren og arbejdsministeren mulighed for at gå ind og understøtte disse fælles initiativer. De er nemlig vigtige for det fremtidige samarbejde.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Det, jeg citerede, var et andet aspekt, som var med i vores forslag dengang, men jeg understregede også kraftigt, at pind 1) var de pågældende skolars ledelse i de enkelte regioners forpligtelse til, at alt, hvad der vedrører lærertidforbrug og dermed skemalægningen, samkøres, pind 2) at alt udstyr skal udnyttes optimalt i de enkelte regioner, pind 3) ledelserne med de respektive skoler i de forskellige regioner, forstandere og bestyrelser på tekniske skoler, handelsskoler eller AMU-centre, har ansvaret for, at samkøringen og samarbejdet sker på optimal måde.

Ånden i det her forslag er lig med det, og det er vi selvfølgelig lykkelige for. Det er jo kun godt, at vi kan være enige, så hvorfor med det samme gå på talerstolen og afvise, at det skulle have noget med de ideer at gøre? Jeg synes, at når hr. Poul Erik Dyrland i aften sætter sig hen til fjernsynsskærmen, skulle han tage Fremskridtspartiets forslag fra dengang med hjem, og så snakkes vi ved i morgen igen.

Bruno Jerup (EL):

Det er jo en lille lovændring, men det er en ændring, som godt kan få en del betydning ude omkring. Den konkurrence, der er mellem eleverne i amterne og kommunerne, har desværre fået de uheldige konsekvenser, at skolerne i realiteten forsøger at gå på strandhugst efter hinandens elever, og at man ikke forsøger at arbejde sammen.

Jeg mener, det er udmærket, at man på denne måde etablerer et lovpligtigt samarbejde som et forsøg på at ændre lidt på den situation, som jo er en konsekvens af bl.a. taxametersystemet.

Enhedslisten støtter dette lovforslag, og vi vil bare lige også gerne have ministerens ord for, at § 1 skal læses sådan, at den ikke forhindrer, at der er samarbejde mellem skoler i områder, hvor der f.eks. ikke er AMU-centre. Altså at det også er meningen, at hvis der kun er andre

uddannelsesinstitutioner end AMU-centre, kan de selvfølgelig også samarbejde og danne fora. Det går jeg ud fra at der ligger i det.

Med de ord vil jeg bare sige, at vi støtter lovforslaget.

Addi Andersen (CD):

CD kan fuldt ud støtte det lovforslag, som undervisningsministeren har fremsat om erhvervsskolerne parallelt med arbejdsministerens forslag om arbejdsmarkedsuddannelser og AMU-centre. Vi er helt enige i betragtningerne om, at der kan opnås en bedre udnyttelse af ressourcerne og skabes bedre udbud ved samordning heraf.

Midlet til det er krav om et formaliseret samarbejde i lokale fællesudvalg, hvor mindst erhvervsskoler, AMU-centre og VUC deltager. Denne udvikling er allerede i gang rundt omkring, men nu bliver det altså et lovfæstet krav, som også omfatter VUC.

CD ser det som et fornuftigt skridt i den rigtige retning og som alternativ til en sammenlægning. For brugerne vil det også betyde bedre muligheder for at finde det rigtige, når information og vejledning sker om det samlede uddannelsesudbud.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Til dette forslag var der tilslutning fra alle partier, og det takker jeg for. Jeg kunne føje til, at når vi har valgt den lidt mere løse, men dog forpligtende form for samarbejde, hænger det sammen med, hvad der også er sagt af flere ordførere, at nogle steder i landet er der allerede under forskellige former etableret et fornuftigt og konstruktivt samarbejde, og det har vi ikke villet lægge hindringer i vejen for.

Til gengæld ligger der så i forslaget her en forpligtigelse for dem, der ikke selv kan finde ud af at komme i gang med samarbejdet, til, at de nu skal danne et sådant forum. Jeg er enig med dem, der siger, at det er både nødvendigt og rigtigt.

Så vil jeg sige til hr. Bruno Jerup, at i forslaget er der intet til hinder for, at man, jeg havde nær sagt som noget selvfølgeligt, samarbejder i et lokalområde, hvor der findes uddannelsesinstitutioner af forskellig art. Der er intet, der forhindrer, hvad hr. Bruno Jerup efterlyste, så jeg er enig.

Hermed sluttede forhandlingen.